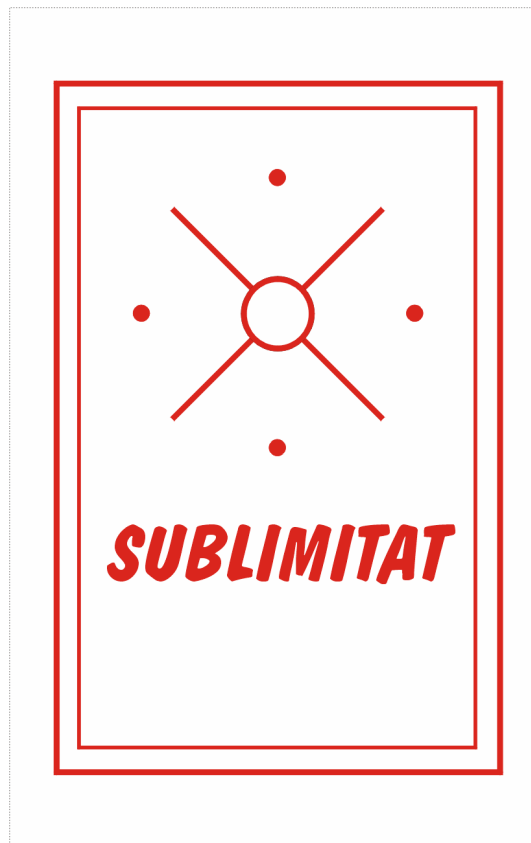

Lluís Maria Xirinacs

GLOBALIUM . MODEL MAJOR

SUBLIMITAT

Un model global de la realitat. *GLOBÀLIUM*

Segona part: MODEL MAJOR

Categoria: **SUBLIMITAT**

Primera edició (en format electrònic): gener 2017

© Del text: **Lluís Maria Xirinacs Damians**

Llibres de figures *Globàlium* major: **Lluís Maria Xirinacs Damians**

Informatització figures *Globàlium* major: **Manuel García Sanz**

Figures actualització: maig 2018

Aportacions:

Definicions curtes: **Joan Parés Grahit**

Història filosòfica: **02 Marc Malagarriga**

Sociolingüística: **Jordi Feliu Pons**

Recerca de textos afins: **Núria Roig Esteve**

Recerca d'obra plàstica afí: **Francesc Soler Claveras**

Test/qüestionari informatització: **Montserrat Sànchez Barra**

GRUP D'INVESTIGACIÓ GLOBÀLIUM

FUNDACIÓ RANDA **LLUÍS M. XIRINACS**
Rambla de Badal, 121, 1r. 08028-Barcelona Tel. 934194747
<http://xirinacs.cat> - <http://xirinacs.wordpress.com>
www.lluismariaxirinacs.cat
info@fundacioranda.org - germanies.randa.xirinacs@gmail.com

Totes les obres de Lluís Maria Xirinacs sota llicència CC:

Aquesta obra està subjecta a una llicència de [Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0 Internacional de Creative Commons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

ÍNDEX

- MODEL MAJOR, TERRITORIS, ESTIL	Pàg. 4
- Categoria: SUBLIMITAT	
* Definicions curtes	Pàg. 5
* Etimologia	Pàg. 5
* Història filosòfica	Pàg. 6
* Nucli	Pàg. 8
* Antitermes	Pàg. 12
* Núvol d'afins	Pàg. 12
* Sociolingüística	Pàg. 14
* Figures	Pàg. 15
* Texts afins	Pàg. 18
* Obra plàstica afí	Pàg. 22
* Dades tècniques	Pàg. 24
* Test / Qüestionari	Pàg. 24
* Diccionaris consulta	Pàg. 25

2.- MODEL MAJOR

Dintre del projecte general de *GLOBÀLIUM, un model global de la realitat*, el MODEL MENOR (1), era una esfera de tres dimensions cartesianes: *cernent* (*c*), *parença* (*p*) i *tensió* (*t*), amb els sis corresponents punts cardinals: “*Teoria*” (+*c*) / “*Pràctica*” (-*c*), “*Fenomen*” (+*p*) / “*Noümen*” (-*p*) i “*Objecte*” (+*t*) / “*Subjecte*” (-*t*). Per accedir ara al MODEL MAJOR cal afegir-hi una quarta dimensió cartesiana: *voltant* (*v*), amb els seus dos punts cardinals: “*Món*” (+*v*) / “*Plasma*” (-*v*).

24.- TERRITORIS

En la pissarra (22) del MODEL MAJOR hi ha vuit centres principals d’atracció (categories de color verd), corresponents als vuit punts cardinals esmentats, equidistants entre veïns (90°).

Hem establert una xarxa bàsica lineal de trams de carreteres (vint-i-quatre), tots iguals, de 90° cadascun, entre cada dos punts cardinals veïns. N’han resultat sis cercles canònics màxims (360°), perpendiculars entre ells, que hem anomenat: I. Mètode (231), II. Revelació (232), III. Univers (233), IV. Cultura (234), V. Relació (235) i VI. Consistència (236). En el punt mig de cada tram hem fixat un centre de segon ordre (en total: 24 categories de color negre), que vénen definits per les dues categories primàries verdes situades en els dos extrems del seu tram.

Ara fem un pas més. Cada tres punts cardinals veïns verds determinen una superfície territorial en forma de triangle, els tres costats del qual vénen formats pels tres trams de carretera que els uneix, en el punt mig dels quals trobem sengles punts secundaris negres. D’aquesta divisió del territori surten trenta-dos triangles rectangles (angles i costats de 90°), regulars (equilàters) i iguals, en el baricentre dels quals situem un centre de tercer ordre (en total: 32 categories de color roig), que vénen definits tant per les tres categories primàries verdes situades en els tres vèrtexs del triangle, com per les tres categories secundàries negres situades al mig de cadascun dels seus costats. Cada vuit triangles contigus configuren una esfera. Els 32 triangles presos vuit a vuit constitueixen quatre esferes canòniques màximes, perpendiculars entre elles (fig. 0-7), que anomenem: I. Disciplina (241), II. Estil (242), III. Condició (243) i IV. Actitud (244).

242.- ESTIL: c, p, v.

La segona (II) esfera canònica de variables *cernent*, *parença* i *voltant* recull les diferents maneres (“Estil”) de tractar la realitat: estils: magmàtic, segons el regne, polític, turbulents, sublim, harmònic, precís i segons probabilitat. És formada segons la distribució de la segona esfera de la figura “Les quatre esferes canòniques”.

242.45.- **SUBLIMITAT**: +c, -p, -v.

242.45.00.- Categoria: **SUBLIMITAT** . **SLM** (TEO-NOU-PLA)

242.45.01.- Definicions curtes:

Ment transcendent plàsmica.

Discerniment desparent involutiu.

Revelació de la perfecció.

Que ateny un grau de bellesa, veritat o bondat insuperables.

242.45.02.- Etimologia:

Del llatí *sublimis*, “qui es va elevant”, “qui es manté enlaire” (física o moralment). Antic i clàssic. Però tendeix a marxar de l'ús original i a adquirir un ús noble. En l'època imperial l'adjectiu se substantiva: *sublimitas*.

Ve de *sub* + *limus* (+*limen*, +*limes*), “qui puja en línia obliqua”, “qui s'eleva en pendent”. O, potser, “qui està just damunt del límit, del llindar” (traspassar-lo fóra fatal).

1.- *Sub(s)* (regeix ablatiu).- Significa d'antuvi: “sota”, “al fons de”, “dessota”, i, més tard: “substituint”, “sotmès a”. Se'n deriven: “Subjecte”, “suscitar”, “sotstinent”, “socórrer”, “sotmetiment”, “subterfugi”, “de sobte”.

També pren el valor de “vers” (regeix acusatiu), “en el veïnatge de(ls etruscs)”, “a prop de(l vespre)”, “davant de (la porta)”, “elevar-se de baix a dalt”, “sorgir”, es tracta d'un moviment cap a dalt. Així s'explica que es puguin lligar, malgrat els significats oposats, *sub* i *super*. El *sub-* de “sublim”, potser caldria interpretar-lo així com *super-*, sobre del límit, del sostre. Altrament voldrà dir “a la vora, vora per sota del límit, tot aproximant-se obliquament, paulatinament”.

L'arrel indoeuropea *sub- / super- es troba en :

11.- Sanscrit: *Úpa* i *upári*.

12.- Avèstic: *Uparo* (*super*); vell persa: *upa* (“a prop de”).

13.- Grec: *hypo* i *hyper*.

14.- Armeni: *Hup* (“a prop de”) i *ver* (*super*).

15.- Gòtic: *Uf* i *ufar*.

16.- Itàlics: osc: *Syp* i *supruis* ; umbre: *su*, *supu* i *subra*. Romànics: romanès: *su*: vell portuguès: *so*. I molts composts en *sub-*.

17.- Cèltics: irlandès: *fo* i *for*; vell galès: *guo-*; gal: *wer-* (*super*); vell bretó: *guor-* (*super*).

18.- Germànics: vell islandès: *Upp*, vell anglès: *upp* (*super*); vell alt alemany: *uf*.

19.- Eslaus: *Vus-*, *vuz-*; *podu*.

20.- Lituà: *Po*.

2.- *Limus* (→ *limis*) : significa “(mirada) oblíqua, esbiaixada”, “mirada de reüll”, “mirar de cua d'ull. No se'n sap l'etimologia segura.

Sembla que se'n deriven els dos termes, *limen* i *limes*, la forma i el contingut dels quals s'entrecreuen:

21.- *Limen*, “llindar” o “marxapeu” (part inferior), “llinda” (part superior) que marca l’entrada de la casa sota la porta: *l. inferum* i sobre la porta: *l. superum*. Després s’estén metonímicament a la mateixa “porta”, “entrada” i, fins i tot, a “casa”, “estatge”. I, en sentit figurat, “ratlla”, “límit”. Derivats: “preliminar”, “subliminal”, “eliminar”, visita *ad limina*,

22.- *Limes*, originalment “camí que resseguia un domini”. Després:

221.- “Límit”, “partió”, “terme”, “fita”, “molló”.

222.- “Frontera”, “barrera”, “defenses”, “línia divisòria” i, figurat, “ratlla”.

223.- “Sendera”, “corriol”, “camí”, “llera”, “llit” (d’un riu), “línia”, “curs”, “ruta”.

224.- “Sole”, “rastre”, “cinta”, “veta”.

242.45.03.- Història filosòfica:

242.45.03.01.- Fama. Altesa. Excel·lència. Excelsitud. Olimp. *Walhalla*. Magnificència. Sobirania. Superioritat. Supèrbia. Orgull. Júpiter - Zeus. Preeminència. “El tercer cel”, Santedat. Doctrina esotèrica. *Corpus Hermeticum*.

242.45.03.02.-

El Sublim és tractat per primer cop, com a categoria estètica, per Edmund Burke en l’obra: “*Del sublim i del bell*”. Burke deixa molt clar l’origen d’aquest sentiment: el terror; afecció més profunda que la ment humana pot patir. El sublim es converteix en un estat de la subjectivitat, afectada enormement, on cap plaer derivat d’una causa positiva li pertany.

Kant, en la *Crítica de la facultat de jutjar*, agafant el relleu de Burke, concep la bellesa en dos vessants, en funció de les facultats que hi intervenen, i de la profunditat i la magnificència que el plaer que se’n deriva de la seva contemplació suscita. Un, el Bell, presentació d’un concepte indeterminat de l’enteniment, es caracteritza per la satisfacció per qualitat, segons la disposició estètica de la representació, que simbolitza la dimensió subjectiva del judici estètic.

L’altre, el Sublim, “allò absolutament gran, allò que és gran per damunt de qualsevol comparació”. Si bé també té el seu origen en un judici de reflexió sobre la representació de l’objecte, la seva composició és significativament diferent, donat que no es produeix a l’enteniment sinó a la raó i, per tant, no es fonamenta en conceptes, sinó en idees, afectant a la satisfacció per quantitat. El joc entre la imaginació i les idees de la raó produeix una inadequació que al mateix temps que terroritza, infon respecte. El sentiment que se’n deriva d’aquesta inadequació és el Sublim, que commou l’ànim, en trobar el plaer unit al terror.

El bell és establert per un “sentit comú” com a principi subjectiu que determina què agrada pels sentits, amb validesa universal. El sublim, mitjançant “l’estat d’ànim”, es veu afectat per la representació, exterioritzant una facultat suprasensible com a resultat de la inadequació entre la nostra facultat d’avaluar les magnituds de les coses del món sensible, i la idea de totalitat absoluta, que es troba en la nostra raó.

El sublim, moviment de l’ànim lligat a l’apreciació de l’objecte, no pot ser doncs contingut en cap forma sensible, sinó que només concerneix a les idees de la raó, les quals, encara que no toleren cap presentació adient, són impulsades, estimulades i fetes avinents a l’ànim precisament per mitjà d’aquesta inadequació que es deixa exposar

sensiblement. O com diria Jean-François Lyotard: “incapacitat que s’escau a la ment imaginativa per a produir formes de representació de l’absolut”.

El sublim commou; el bell encanta. En el sublim hi ha un conflicte entre la imaginació i la raó; en el bell, harmonia. Les qualitats sublimes infonen respecte; les belles, amor.

Posteriorment a l’aportació kantiana, sublim ha esdevingut aquell sentiment excepcional per la seva alçada moral o estètica, de caràcter reflexiu, que hom experimenta davant el que emociona per la seva magnitud i energia superior a les facultats humanes, la naturalesa, el cosmos i la grandesa i profunditat del pensament.

Un exemple de sublim que podríem trobar a la naturalesa és la contemplació del poder destructiu d’aquesta, tal com una erupció volcànica, observat des d’un lloc segur.

Elevació. Excel·lència. Esplendor. Terror. Grandesa. Angoixa. Sobrenatural. Ànim commogut. Conflicte.

242.45.04.- Nucli:

La **Sublimitat** és la trobada, cara a cara, de l'Arcà (30° **ARK**), la realitat mental objectiva absoluta, infinita, sortida de mare, inabastable, amb l'Esperit humà (30° **TIA**) la realitat mental subjectiva absoluta, omnipotent, sobirana, invencible. És el xoc formidable (*formido* llatí: "terror", "espant") d'aquestes dues potències (55° **PLA**) mentals (55° **TEO**) absolutes (55° **NOU**), condemnades a entrecreuar-se en el mateix punt a tota velocitat. La vida ens acosta a situacions de **Sublimitat** més o menys reeixides. La definició que he avançat, com intento fer en cada categoria, vol ser la **Sublimitat** límit, màxima. Per manca de grandesa de la situació objectiva que acciona o de la personalitat subjectiva que hi reacciona, la **Sublimitat** se sol presentar disminuïda. Podem indicar tres modalitats de la **Sublimitat** objectiva, amb tots els seus grans intermedis possibles: 1a) més enllà de la raó (90° **LOG**), 1b) més enllà de la força (73° **ACC**) i 1c) més enllà dels costums (90° **ETI**). També es poden distingir tres modalitats de la **Sublimitat** subjectiva: 2a) més enllà de la sensibilitat (90° **EST**), 2b) més enllà del braó (73° **PAS**) i 2c) més enllà de l'entusiasme (90° **MIS**). Es trenca l'"**Harmonia**" entre raó (1a) i imaginació (2a). Es trenca l'"**Harmonia**" entre força física (1b) i fortalesa (2b). I es trenca l'"**Harmonia**" entre la moral (1c) i el deliri (2c). La **Sublimitat** objectiva presenta visions grandioses, transcendents, excelses, inaccessibles, cels, paradisos, olimps superiors, *walhal·les* elevats, majestàtics, teofanies esclatants, misteris amagats temptadors, savieses insospitades, magnificències desbordants. La sempre tràgica resposta de la **Sublimitat** subjectiva es manifesta en l'heroïcitat, en la noblesa i altesa de mires, en l'eminència i excel·lència de l'actitud, en l'alternativa superior, sobirana, orgullosa, santa, perfecta, confiada, positiva, arriscada. El subjecte, encarat al sublim, plaentment terroritzat davant la desproporció d'aquest sublim, sovint respon amb la dignitat del silenci, de la soledat profunda, de l'autoanihilació, de l'ofrena total, de l'adoració, de la lloança, de l'acció de gràcies, tot i tenir ben present el perill per a la pròpia conservació, el perill de la pròpia desintegració. *Cupio dissolvi*. El plaer del terror pot culminar en el martiri, el lliurament incondicional, total, lliure, sobirà, del propi cos, l'objecte encara presoner del subjecte.

242.45.04.10.- Blaves:

242.45.04.11.- Entre **Sublimitat** i "**Arkhé**" (**OBJ**). 3.10: - 30 **ARK** – 60 **OBJ**- 60 **ECN** – 30 **POL**.

(45.76) **Sublimitat** arcaica: radical objectiva.

242.45.04.12.- Entre **Sublimitat** i "**Tiàmat**" (**SUB**). 3.10: - 30 **TIA** – 60 **SUB** – 60 **COM** – 30 **POL**.

(45.73) **Sublimitat** tiamàtica: radical subjectiva.

242.45.04.20.- Verdes - Negres:

242.45.04.21.- Entre **Sublimitat** i "**Teoria**". 2.02: - 55 **TEO** – 55 **PCS** – 35 **EXC** – 35 **POL**.

(45.02) **Sublimitat** teòrica: Contemplació dialèctica (Plató). *Suprem coneixement.

- 242.45.04.22.- Entre **Sublimitat** i “Confinament” (PLA-NOU). 2.02: - 35 CFN – 35 MGM – 55 PRA – 55 POL.
(45.09) **Sublimitat** confinada: misteriosa, amagada.
- 242.45.04.23.- Entre **Sublimitat** i “Plasma” 2.21: - 55 PLA – 55 TRB – 35 EXP – POL.
(45.07) **Sublimitat** plàsmica: Contemplació de l’autoposició de la realitat.
- 242.45.04.24.- Entre **Sublimitat** i “Síntesi” (TEO-NOU). 2.21: - 35 SIN – 35 HAR – 55 MON – 55 POL.
(45.12) **Sublimitat** sintètica: de la saviesa general.
- 242.45.04.25.- Entre **Sublimitat** i “Noümen”. 2.12: - 55 NOU – 55 RGN – 35 COS – 35 POL.
(45.03) **Sublimitat** noümènica: Contemplació transcendent.
- 242.45.04.26.- Entre **Sublimitat** i “Caovisió” (TEO-PLA). 2.12: - 35 CAV – 35 PRB – 55 FEN – 55 POL.
(45.20) **Sublimitat** caovisiva: incompreensible.
- 242.45.04.30.- Negres – Roges:
- 242.45.04.31.- Entre **Sublimitat** i “Significat” (TEO-ARK). 6.10: - 66 SGT – 66 FUN – 48 POL.
(45.15) **Sublimitat** significativa: descrita, explicada.
- 242.45.04.32.- Entre **Sublimitat** i “Letargia” (PLA-NOU-TIA). 6.10: - 48 LET – 66 STM – 66 POL.
(45.57) **Sublimitat** letàrgica: Somnis sublims.
- 242.45.04.33.- Entre **Sublimitat** i “Bosó” (PLA-ARK). 6.41: - 66 BOS – 66 TEC – 48 POL.
(45.32) **Sublimitat** bosònica: interpenetrada.
- 242.45.04.34.- Entre **Sublimitat** i “Mítica” (TEO-NOU-TIA). 6.41: - 48 MIT – 66 INT – 66 POL.
(45.37) **Sublimitat** mítica: Heroïcitat.
- 242.45.04.35.- Entre **Sublimitat** i “Metafísica” (NOU-ARK). 6.29: - 66 MTF – 66 OBL – 48 POL.
(45.22) **Sublimitat** metafísica: fundada en la realitat objectiva.
- 242.45.04.36.- Entre **Sublimitat** i “Follia” (TEO-PLA-TIA). 6.29: - 48 FOL – 66 ART – 66 POL.
(45.53) **Sublimitat** folla: Embogiment paroxíctic.
- 242.45.04.37.- Entre **Sublimitat** i “Sentit” (TEO-TIA). 6.14: - 66 STT – 66 AGU – 48 POL.
(45.16) **Sublimitat** amb sentit: intel·ligible.

242.45.04.38.- Entre **Sublimitat** i “Orgó” (PLA-NOU-ARK). 6.14: - 48 **ORG** – 66 SGE – 66 **POL**.

(45.60) **Sublimitat** orgónica: de la llavor universal.

242.45.04.39.- Entre **Sublimitat** i “Felicitat” (PLA-TIA). 6.46: - 66 FEL – 66 **PSI** – 48 **POL**.

(45.29) **Sublimitat** feliç: satisfactòria.

242.45.04.3A.- Entre **Sublimitat** i “Ideica” (TEO-NOU-ARK). 6.46: - 48 **IDE** – 66 AFI – 66 **POL**.

(45.38) **Sublimitat** ideica: Plena il·luminació mental.

242.45.04.3B.- Entre **Sublimitat** i “Metapsíquica” (NOU-TIA). 6.25: - 66 MTP – 66 **DSG** – 48 **POL**.

(45.21) **Sublimitat** metapsíquica: del món espiritual.

242.45.04.3C.- Entre **Sublimitat** i “Raresa” (TEO-PLA-ARK). 6.25: - 48 **RAR** – 66 CIE – 66 **POL**.

(45.56) **Sublimitat** rara: Paradís perdut.

242.45.04.40.- Negres:

242.45.04.41.- Entre **Sublimitat** i “Anàlisi”. 7.04: - 90 ANA – 90 **POL**.

(45.11) **Sublimitat** analítica:

242.45.04.42.- Entre **Sublimitat** i “Amor”. 7.04: - 90 AMO – 90 **POL**.

(45.09) **Sublimitat** amorosa:

242.45.04.43.- Entre **Sublimitat** i “Atzar”. 7.38: - 90 ATZ – 90 **POL**.

(45.28) **Sublimitat** atzarosa:

242.45.04.44.- Entre **Sublimitat** i “Comunió”. 7.38: - 90 CMN – 90 **POL**.

(45.26) **Sublimitat** comuna:

242.45.04.45.- Entre **Sublimitat** i “Caos”. 7.18: - 90 CAS – 90 **POL**.

(45.17) **Sublimitat** caòtica:

242.45.04.46.- Entre **Sublimitat** i “Cosmovisió”. 7.18: - 90 COV – 90 **POL**.

(45.19) **Sublimitat** cosmovisiva:

242.45.04.50.- Blaves

242.45.04.51.- Entre **Sublimitat** i “Determinació”. 13.40: - 107 **DET** – 73 **POL**.

(45.79) **Sublimitat** determinada:

242.45.04.52.- Entre **Sublimitat** i “Akaixa”. 13.40: - 73 **AKA** – 107 **POL**.

(45.65) **Sublimitat** akàixica:

- 242.45.04.53.- Entre **Sublimitat** i “Acció”. 13.41: - 107 ACC – 73 POL.
(45.72) **Sublimitat** activa:
- 242.45.04.54.- Entre **Sublimitat** i “Divinitat”. 13.41: - 73 DIV – 107 POL.
(45.74) **Sublimitat** divina:
- 242.45.04.55.- Entre **Sublimitat** i “Ecologia”. 13.42: - 107 ECL – 73 POL.
(45.67) **Sublimitat** ecològica:
- 242.45.04.56.- Entre **Sublimitat** i “Gloria”. 13.42: - 73 GLO – 107 POL.
(45.77) **Sublimitat** gloriosa:
- 242.45.04.57.- Entre **Sublimitat** i “Bellesa”. 13.39: - 107 BEL – 73 POL.
(45.78) **Sublimitat** bella:
- 242.45.04.58.- Entre **Sublimitat** i “Àpeiron”. 13.39: - 73 APE – 107 POL.
(45.68) **Sublimitat** apeirònica:
- 242.45.04.59.- Entre **Sublimitat** i “Passió”. 13.38: - 107 PAS – 73 POL.
(45.69) **Sublimitat** passional:
- 242.45.04.5A.- Entre **Sublimitat** i “Arquetip”. 13.38: - 73 ARQ – 107 POL.
(45.75) **Sublimitat** arquetípica:
- 242.45.04.5B.- Entre **Sublimitat** i “Ecumene”. 13.37: - 107 ECU – 73 POL.
(45.66) **Sublimitat** ecumènica:
- 242.45.04.5C.- Entre **Sublimitat** i “Indeterminació”. 13.37: - 73 IDT – 107 POL.
(45.80) **Sublimitat** indeterminada:
- 242.45.04.60.- Roges:
- 242.45.04.61.- Entre **Sublimitat** i “Lògica”. 11.06: - 90 LOG - 90 POL.
(45.45) **Sublimitat** lògica:
- 242.45.04.62.- Entre **Sublimitat** i “Mística”. 11.06: - 90 MIS – 90 POL.
(45.33) **Sublimitat** mística:
- 242.45.04.63.- Entre **Sublimitat** i “Ona”. 11.34: - 90 ONA – 90 POL.
(45.64) **Sublimitat** ondulatòria:
- 242.45.04.64.- Entre **Sublimitat** i “Geni”. 11.34: - 90 GEN – 90 POL.
(45.58) **Sublimitat** genial:
- 242.45.04.65.- Entre **Sublimitat** i “Prodigi”. 11.33: - 90 PRD – 90 POL.
(45.52) **Sublimitat** prodigiosa:

242.45.04.66.- Entre **Sublimitat** i “Astúcia”. 11.33: - 90 **AST** – 90 **POL**.
(45.54) **Sublimitat** astuta:

242.45.04.67.- Entre **Sublimitat** i “Ètica”. 11.12: - 90 **ETI** – 90 **POL**.
(45.34) **Sublimitat** ètica:

242.45.04.68.- Entre **Sublimitat** i “Estètica”. 11.12: - 90 **EST** – 90 **POL**.
(45.40) **Sublimitat** estètica:

242.45.04.69.- Entre **Sublimitat** i “Organisme”. 11.35: - 90 **OGN** – 90 **POL**.
(45.59) **Sublimitat** orgànica:

242.45.04.6A.- Entre **Sublimitat** i “Trànsit”. 11.35: - 90 **TRS** – 90 **POL**.
(45.61) **Sublimitat** en trànsit:

242.45.04.6B.- Entre **Sublimitat** i “Convenció”. 11.36: - 90 **CNV** – 90 **POL**.
(45.55) **Sublimitat** convencional:

242.45.04.6C.- Entre **Sublimitat** i “Embriaguesa”. 11.36: - 90 **EBR** – 90 **POL**.
(45.49) **Sublimitat** embriagada:

242.45.05.- Antiterme:

30°: **ARK, TIA**.

35°: **CFN, CAV, SIN**.

48°: **LET, ORG, RAR, FOL, MIT, IDE**.

55°: **TEO, NOU, PLA**.

66°: **SGT, STT, MTP, MTF, BOS, FEL**.

71°: **HAR, MGM, PRB**.

73°: **IDT, ARQ, APE, AKA, DIV, GLO**.

90°: **OBJ, SUB, ANA, AMO, COV, CAS, ATZ, CMN, LOG, MIS, ETI, EST, PRD, AST, ONA, GEN, OGN, TRS, CNV, EBR**.

107°: **ECU, PAS, BEL, DET, ACC, ECL**.

109°: **RGN, PCS, TRB**.

114°: **AFI, SGE, CIE, ART, INT, STM**.

125°: **PRA, FEN, MON**.

132°: **OBL, FUN, TEC, AGU, DSG, PSI**.

145°: **COS, EXC, EXP**.

150°: **ECN, COM**.

180°: **POL**.

242.45.06.- Núvol d'afins:

Ideal. Altesa. Excel·lència. Eminència. Excelsitud. Olimp. Magnificència. Sobirania. Superioritat. Adoració. Lloança. Supèrbia. Orgull. Júpiter - Zeus. Preeminència. “El tercer cel”, Santedat. Bellesa suprema. Martiri.

242.45.06.- Salt als veïns propers:

(55° TEO/2.02/CFN 55°)
(55° NOU/2.12/CAV 55°)
(55° PLA/2.21/SIN 55°)
(30° TIA/3.10/ARK 30°)
(66° SGT/6.10/LET 48°)
(66° STT/6.14/ORG 48°)
(66° MTP/6.25/RAR 48°)
(66° MTF/6.29/FOL 48°)
(66° BOS/6.41/MIT 48°)
(66° FEL/6.46/IDE 48°)

242.45.06.- Salt als veïns neutres i llunyans:

(90° ANA/7.04/AMO 90°)
(90° COV/7.18/CAS 90°)
(90° ATZ/ 7.38/CMN 90°)
(90° LOG/11.06/MIS 90°)
(90° EST/11.12/ETI 90°)
(90° AST/11.33/PRD 90°)
(90° GEN/11.34/ONA 90°)
(90° TRS/11.35/OGN 90°)
(90° EBR/11.36/CNV 90°)
(73° ECU/13.37/IDT 107°)
(73° PAS/13.38/ARQ 107°)
(73° BEL/13.39/APE 107°)
(73° DET/13.40/AKA 107°)
(73° ACC/13.41/DIV 107°)
(73° ECL/13.42/GLO 107°)

242.45.07.- Sociolingüística:

Conceptes parcials ja existents dins del Model: Revelació de la Perfecció.
Que ateny un grau de bellesa, veritat o bondat, insuperables.

- Qualitat de Sublim. Allò que provoca una emoció per la seva immensa grandesa i que ultrapassa la comprensió humana.

Oposat a la **Bellesa** que es refereix al finít i sensible. La **Sublimitat** denota l'infinit i suprasensible.

És correlatiu a l'emoció que corprèn l'home davant el misteri, el sagrat.

En llenguatge ordinari es fa bastant ús de les paraules **Sublimitat**/Sublim per exagerar per exemple la bellesa d'un paisatge, d'una escultura, d'un cant... però això pertany al terreny de la **Bellesa**. Però probablement ens acostem més a Sublim amb una mirada profunda al conjunt de l'Univers o a un cel estrellat des d'un desert, o a fenòmens naturals de vegades més terrorífics, com una erupció volcànica o tsunami.

Sublimació: transformació de certs instints o tendències que es fan passar d'un pla inferior a un nivell més elevat (E. Focus).

Procés inconscient de l'ego mitjançant el qual, aquest perd el seu contingut sexual i es dirigeix cap a activitats compensadores: Ciència, Art.

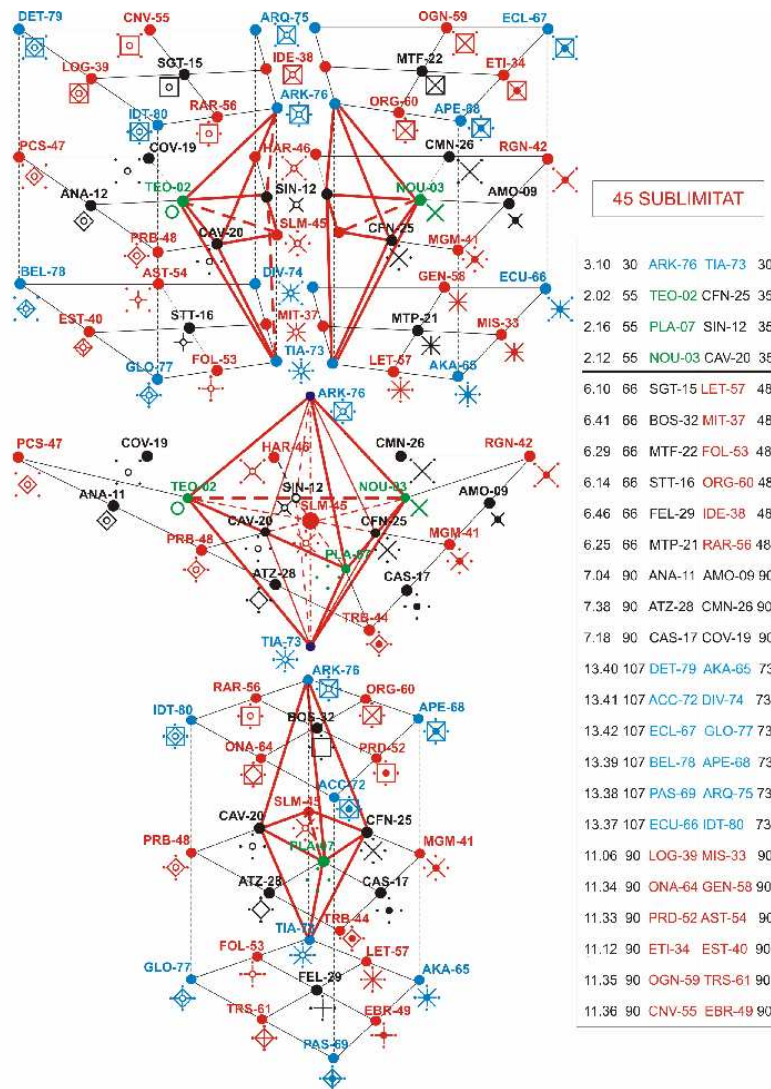
Llenguatge Físico/Químic: sublimació indica el pas d'un sòlid a un altre sòlid generalment per mitjà de la calor sense passar per l'estat de fusió. El producte que s'obté, és un sublimat i de forma normalment cristal·lina. La paraula científica és possible que s'inspiri en el fet de tractar-se d'un procés eteri, de purificació, magníficent (J.F.).

242.45.08.- Figures:

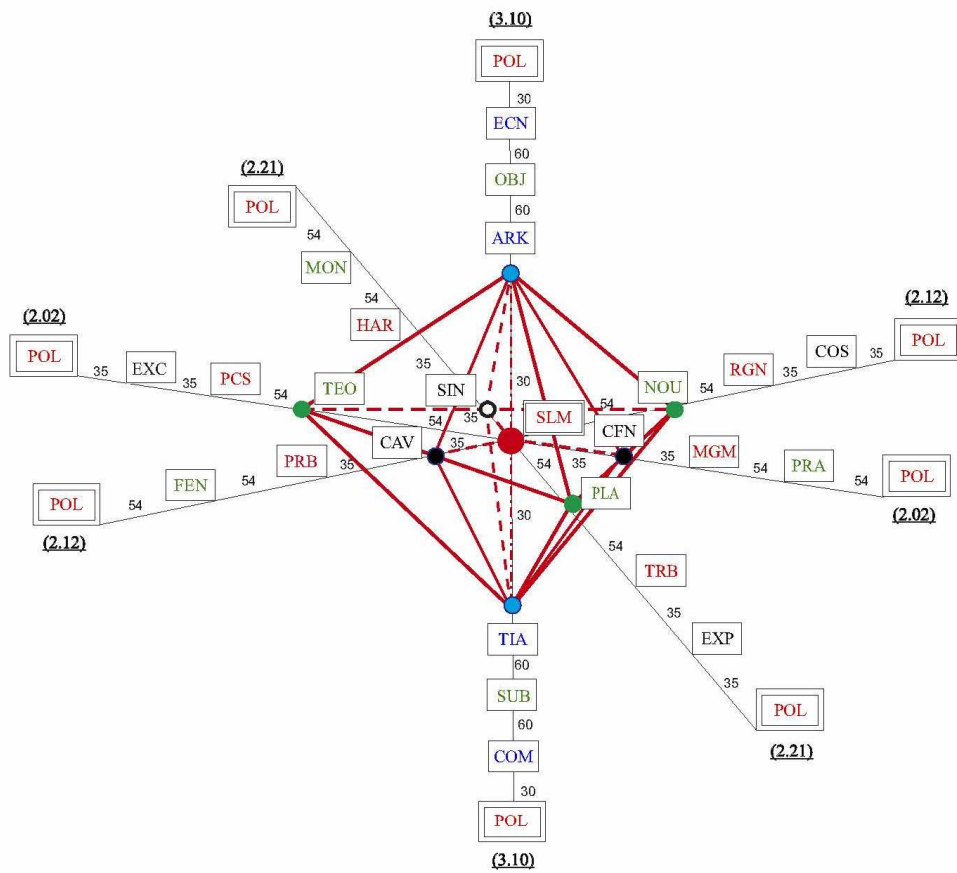
242.45.08.01.- Símbol de **SLM**:

242.45.08.02.- Aurèola de **SLM**:

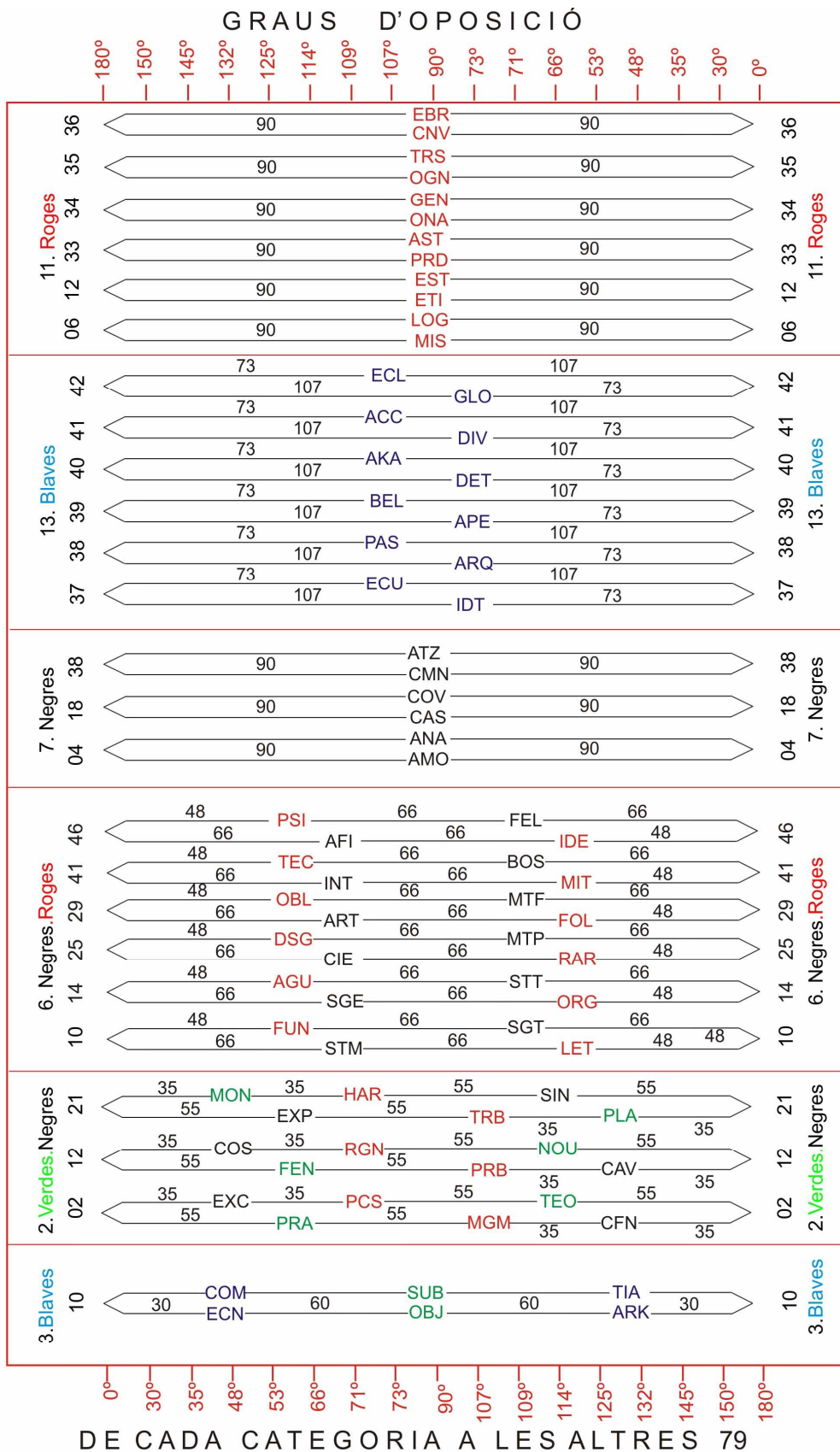
242.45.08.03.- Trajectes de SLM:

SUBLIMITAT-45

242.45.08.04.- Graus d'oposició:

43 - Polidesa

45 - Sublimitat

242.45.09.- Texts afins:

242.45.09.01.-

“Per la seva banda, l'altra espècie de la satisfacció (el sentiment del sublim) és un plaer que només sorgeix indirectament, és a dir, que és generat per mitjà del sentiment d'una polarització instantània de les energies vitals, seguit immediatament d'un desbordament encara més fort d'aquestes mateixes energies; consegüentment, com a emoció, no sembla cap joc, sinó quelcom de seriós en la tasca de la imaginació. Per aquest motiu, és irreconciliable amb l'encís.”

“Per tant, podem afegir aquesta fórmula de definició del sublim a les precedents: és *sublim allò que, pel mer fet de poder ser pensat, fa avinent una facultat de l'ànim que ultrapassa qualsevol pauta dels sentits.*”

Kant, I. *CRÍTICA DE LA FACULTAT DE JUTJAR. LLIBRE SEGON. Analítica del sublim. (Fragments)*. Traducció i edició a cura de Jèssica Jaques Pi. Textos filosòfics núm. 62. Edicions 62. Barcelona, 2004.

242.45.09.02.-

Capítol LIII

Com Tirant manifestà a l'ermità les magnificències de la roca.

_ Com tot lo dessús fon fet, partim d'allí e anam prop de la ciutat en una gran praderia molt arborada que hi ha, per on passa un gran riu ;e en mig d'aquella praderia vem una cosa de gran magnificència que no crec en lo món una tal sia estada feta.

_ Molt me plauria saber _ dix l'ermità _ quina cosa de tanta estima és estada aqueixa.

_ Jo, senyor, vos ho diré _ dix Tirant _ . En mig de la praderia trobam una gran roca feta de fusta per subtil artifici tota closa; e sobre la roca se demostrà un gran e alt castell ab forniment de molt bella muralla, on havia cinc-cents hòmens d'armes qui el guardaven, tots armats en blanc.

“Aplegà primer lo Duc ab tota la gent d'armes e manà que obrissen les portes de la roca; e los qui estaven dins digueren que per negú ells no obririen, per ço com llur senyor no ho volia, sinó que tornassin atrás. “Sus! _ dix lo Duc _, tothom faça lo que jo faré.” Davallà del cavall e mès-se lo primer de tots, e los seus feren lo que ell havia fet; ab les espases en les mans e ab les llances combateren molt fort la dita roca. Los qui estaven alt en la muralla llançaren de grans canteres e bombardes, colobrines e espingardes, barres que semblaven de ferro, e pedres; e tot açò era de cuiro negre, e les pedres de cuiro blanc, on n'hi havia de grans e de poques, e totes eren plenes dins d'arena; emperò, senyor, si dava a negun home d'armes, plegat lo metia per terra. E certament fou un combat molt gentil: e los qui no ho sabíem pensam, en lo primer combat, que anava de veres, e molts descavalcam amb les espases en les mans cuitam allà, emperò prestament coneguem que era burla.

“Aprés aplegaren tots los estats d'u en u, e pregaren-los se volguessen dar; ne tampoc los volgueren obrir la porta, ni menys per lo Rei.

“La Reina, que veu que a negú no volien obrir, acostà-s'hi ab lo seu estat a la porta, e demanà qui era lo senyor del castell, e digueren-li que lo déu d'Amor, lo qual tragué lo

cap en una finestra. La Reina, que el véu, féu-li gran reverència de genoll, e après féu principi a paraules de semblant estil.

Capítol LIV

De la suplicació que la Reina féu al déu d'Amor.

_ “De la celsitud de vostra majestat, déu d'Amor, està la mia pensa alterada, que a suplicació de tants vostres servents hajau denegada veure la vostra beatitud e glòria. E puix en lo món predominau los ànimos dels lleals amadors, no siau avar de subvenir ab qui bé e llealment vos serveixen, car se veu per experiència que los qui llealment vos obeeixen e tenen més desig la majestat vostra servir, los deixau passar més penes, que no poden atènyer ne sentir la dolçor de la vostra desitjada beatitud; per què us suplique, mon senyor, puix vos só devota, que plàcia a la celsitud vostra fer obrir les portes de la vostra gloriosa habitació a mi, ignocenta de tal delit, puix vos desige servir, e acceptar-me per serventa, e en lo vostre benaventurat repòs ésser companyona de los altres estaments femenils, e collir-me en la vostra desijada glòria.”

“Acabant la Reina la sua humil suplicació, sobtosament ab un gran tro s'obrí la porta de la roca. E lo Rei e la Reina ab tots los estats a peu entram dins un gran pati, tot entorn emparamentat de draps de ras, llavorats d'or e de seda e de fil d'argent, de diverses històries, les imatges fetes per art de subtil artifici. Lo cel era tot cobert de draps de brocat blau, e alt, sobre los draps de ras, havia entorn naies on se mostraven àngels tots vestits de blanc, ab ses diademes d'or al cap, sonant diverses maneres d'esturments, e altres cantant per art de singular música, que los oints estaven quasi alienats d'oir semblant melodia.

“Aprés un poc espai ixqué en una finestra lo déu d'Amor molt resplendent, e ab cara afable féu principal a tal parlar.

Capítol LV

La resposta que lo déu Amor féu a la Reina.

_ “Lo molt merèixer vostre, graciosa Reina, me obliga fer-vos senyora de mon voler, acceptant-vos per filla obedient e dispensera de les gràcies que ixen d'aquest delitós paraís, donant-vos potestat absoluta de poder premiar e punir tots aquells i aquelles que en la mar d'amor navegaran, donant a uns tempestat vàlida sens atènyer al port que desigen, als altres pròsper vent per atènyer a port de llur voler, exemptant-ne tots aquells i aquelles qui ab frau e engan amen, que sien exempts de trobar en vós mercè.”

“E dites aquestes paraules, lo déu d'Amor desaparegué que jamés pus no fon vist, ni los àngels, e tots los draps se començaren a moure quasi com a terratrèmol. E tots pujam alt a l'apartament de la Reina, e com nos fem a les finestres del pati, no vem drap negú sinó la bella praderia.”

Martorell, Joanot. *TIRANT LO BLANC*. Pàg. 199, 200 i 201
Editorial Ariel, S.A. Barcelona, 1990.

242.45.09.03.-

L'infinito

Sempre caro mi fu quest'ermo colle,
e questa siepe, che da tanta parte
dell'ultimo orizzonte il guardo esclude.
Ma sedendo e mirando, interminati
spazi di là da quella, e sovrumani
silenzi, e profondissima quiete
io nel pensier mi fingo; ove per poco
il cor no si spaura. E come il vento
odo stormir tra queste piante, io quello
infinito silenzio a questa voce
va comparando: e mi sovvien l'eterno,
e le morte stagioni, e la presente
e viva, e il suon di lei. Così tra questa
immensità s'annega il pensier mio:
e il naufragar m'è dolce in questo mare.

Leopardi, Giacomo. *Canti. Pàg. 85 i 86*
Newton Compton editori s.r.l. Roma, 1996

-Traducció al català de Narcís Comadira:

L'infinit

Sempre em fou car aquest eixorc turó
i aquesta barda que de tanta part
de l'últim horitzó l'esguard em priva.
Mes, assegut i contemplant, immensos
espais més enllà d'ella i sobrehumans
silencis i una quietud fondíssima
jo al pensament fingeixo. Tant que, per poc,
el cor no se m'espanta. I com que el vent
sento mormolejar entre les bardisses,
el silenci infinit a aquesta veu
vaig comparant: i allò etern em revé
i les èpoques mortes i la d'ara
vivent, i el so que fa. Així en aquesta
immensitat se'm nega el pensament:
I naufragar m'és dolç en aquest mar.

Comadira, Narcís. *G. Leopardi: L'Infinit. Poesia Italiana.*
Col. MOLU, núm. 40. Edicions 62. Barcelona, 1985

242.45.09.04.-

“La primera vegada que aquest pou se’t revela, et revela una profunditat a la qual cap profunditat percebuda físicament s’hi pot comparar. Encara que en l’estat de vigília estiguessis en condicions de familiaritzar-te amb ell, quan el visualitzes en estat de “lligadura” dels sentits (o d’“absència”, és a dir, en el suprasensible, “*ghayba*”), et sents estremir per un espant tan gran que creus que ets a punt d’entregar l’ànima. I després, a l’obertura hi comença a brillar l’extraordinària “llum verda”. Des d’aquest moment, se’t mostren meravelles que ja no podràs oblidar ...”

Corbin, Henry. *EL HOMBRE DE LUZ EN EL SUFISMO IRANIO*. Pàg. 94.
Traducció de Maria Tabuyo i Agustín Lòpez.
Ediciones Siruela. Madrid, 2000.

242.45.10.01. - Obra plàstica afí:

Matthias Grünewald
LA RESURRECCIÓ 1512-16
Oli sobre tela, 269 x 143 cm.

242.45.10.02.-

Caspar David Friedrich
SEA OF FOG 1817
Oli sobre llenç, 98,5 x 75 cm

242.45.11.- Dades tècniques:

c = 0.09188814923696535240
p = -0.09188814923696535240
t = 0.00000000000000000000
v = -0.09188814923696535240

242.45.12.- Test / Qüestionari:

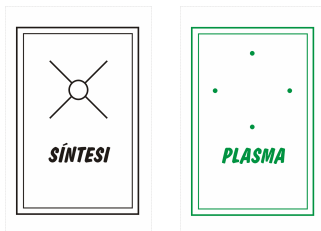
242.45.12.01.

TEO – NOU – PLA

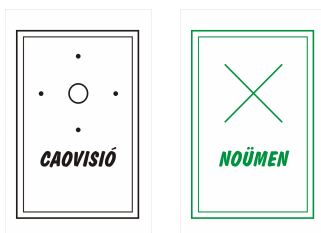

242.45.12.02.

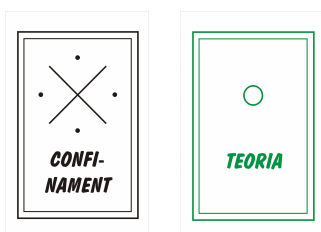
SIN – PLA

CAV – NOU

CFN – TEO

242.45.12.03.

SLM

Lluís Maria Xirinaes Damians. SUBLIMITAT. GLOBÀLIUM. MODEL MAJOR

Consulta:

Diccionaris

- Diccionari de la llengua catalana. IEC
- Diccionari descriptiu de la llengua catalana. IEC
- Diccionari català-valencià-balear. IEC
- Gran enciclopèdia catalana. GEC
- Viquipèdia. L'enciclopèdia lliure.

Breu bibliografia de consulta ètimo-semàntica:

- Coromines, Joan, *Diccionario crítico etimológico de la Lengua Castellana*, 4 vols. (1954 – 57).
 - Id., *Diccionario etimológico castellano e hispánico*, 1980?
 - Id., *Diccionari etimològic i complementari de la Llengua catalana*, 9 vols. (1980 – 1991), Curial, Barcelona.
 - A. Ernoult et A. Meillet, *Dictionnaire étymologique de la Langue latine*, 4^a ed., 1985, Klincksieck, París.
- P. Chantraine, *Dictionnaire étymologique de la Langue grecque*, 2. vols. 1983 - 84, Klincksieck, París